

Forslag

til

Lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom.

Fremsat den 16. januar 1970 af *finansministeren*.

I lov nr. 324 af 18. juni 1969 om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

„Af ejendomme eller dele af sådanne, der inddrages under en byzone eller et sommerhusområde, og hvis seneste benyttelse har været landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, skal der svares frigø-

relsesafgift efter reglerne i denne lov. Afgift skal kun betales af den del af ejendommene, som inddrages under en byzone eller et sommerhusområde, og hvis seneste benyttelse har været som anført i 1. punktum.“

2. I § 7, stk. 3, § 8, § 11, stk. 1, og § 15 ændres „vurderingslovens § 33, stk. 1,“ til: „§ 1, stk. 1.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Som lovens § 1, stk. 1, er affattet kan man ikke udelukke muligheden for, at ejere af landbrugs-ejendomme m. v. ved at undlade at benytte deres ejendomme kan slippe for at svare frigørelsesafgift. Dette kan således ske, såfremt ejeren ved en efter vurderingslovens § 4 foretaget vurdering får fastslået, at ejendommen ikke længere benyttes til landbrug m. v., og derfor falder uden for området af de afgiftspligtige ejendomme. Det foreslås derfor i stedet at lægge vægten på ejendommens seneste benyttelse som landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Dette begreb er det samme, som

anvendes inden for vurderingslovens område, og vurderingsmyndighedernes afgørelse i henhold til vurderingslovens § 33, stk. 1, vil derfor kunne være vejledende for ligningsmyndighedernes afgørelse af, om en ejendom senest er benyttet som landbrug m. v. Såfremt en ejendom er genstand for ulovlig benyttelse til andet end landbrug m. v., må ligningsmyndighederne kunne bortse fra en sådan benyttelse.

Ændringerne under nr. 2 er en konsekvens af ændringen af § 1, stk. 1.